
ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2019)0202

A gazdaságpolitikai koordináció európai szemesztere: a 2019. évi éves növekedési jelentés foglalkoztatási és szociális vonatkozásai

Az Európai Parlament 2019. március 13-i állásfoglalása a gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszteréről: a 2019. évi éves növekedési jelentés foglalkoztatási és szociális vonatkozásai (2018/2120(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Bizottság „2019. évi éves növekedési jelentés: Egy erősebb Európáért, amely képes szembenézni a globális bizonytalansággal” című, 2018. november 21-i közleményére (COM(2018)0770),
- tekintettel a világ vezetői által 2015 szeptemberében elfogadott fenntartható fejlődési célokra, melyeket a Tanács is támogatott, és amelyek végrehajtása iránt kifejezte elkötelezettségét,
- tekintettel a szociális jogok európai pillérére, amelyet az Európai Tanács, az Európai Parlament és az Európai Bizottság 2017 novemberében hirdetett ki,
- tekintettel az Európai Bizottság és a Tanács együttes foglalkoztatási jelentésének a 2019. évi éves növekedési jelentésről szóló, 2018. november 21-i bizottsági közleményt kísérő tervezetére (COM(2018)0761),
- tekintettel az euróövezet gazdaságpolitikájáról szóló tanácsi ajánlásra vonatkozó, 2018. november 21-i európai bizottsági ajánlásra (COM(2018)0759),
- tekintettel a Bizottság „A riasztási mechanizmus keretében készült 2019. évi jelentés” című, 2018. november 21-i jelentésére (COM(2018)0758),
- tekintettel a Bizottság „2019. évi költségvetés-tervezési javaslatok: Átfogó értékelés” című, 2018. november 21-i közleményére (COM(2018)0807),
- tekintettel a fogyatékossgal élő nők helyzetéről szóló, 2018. november 29-i állásfoglalására¹;

---

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0484.

- tekintettel a nemek közötti egyenlőség jobb megvalósulása érdekében az Unión belüli gondozási szolgáltatásokról szóló¹, 2018. november 15-i állásfoglalására;
  - tekintettel az euróvezet foglalkoztatási és szociális politikájáról szóló, 2018. október 25-i állásfoglalására²,
  - tekintettel a gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszteréről: a 2018. évi éves növekedési jelentés foglalkoztatási és szociális vonatkozásairól szóló, 2018. március 14-i állásfoglalására³,
  - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a nemek közötti digitális szakadékról szóló véleményére,
  - tekintettel a nemzeti parlamentek képviselőivel a 2018. évi európai szemeszter prioritásairól folytatott tárgyalásokra,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A8-0162/2019),
- A. mivel a 20 és 64 év közötti korosztály foglalkoztatási rátája 2017-ben 73,2% volt, jelezve, hogy az Európai Unió jó úton halad az Európa 2020 stratégiában meghatározott 75%-os foglalkoztatási arány elérésre felé;
- B. mivel a foglalkoztatási biztonságot nyújtó tisztességes munkahelyek fontos tényezőt jelentenek a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemben, és azokat támogatni kell, hogy Unió-szerte segítsenek a munkanélküliség leküzdésében, valamint a hazai kereslet fellendítésében és a növekedés ösztönzésében; mivel a részmunkaidős munkavállalók aránya a 2008 és 2017 közötti időszakban az összes foglalkoztatott körében 16,8%-ról 18,7%-ra nőtt, és a fiatalok esetében magasabb ez az arány és a növekedés is nagyobb mértékű;
- C. mivel Európa-szerte jelentős különbségek mutatkoznak a foglalkoztatási arányok tekintetében a tagállamok között és a tagállamokon belül is, valamint különbségek figyelhetők meg a foglalkoztatás minősége tekintetében is;
- D. mivel – bár a hosszú távú munkanélküliségi ráta és a fiatalok munkanélküliségi rátája uniós szinten csökkenést mutat – néhány tagállamban még mindig magasak ezek a számok;
- E. mivel a fiatalok körében a munkanélküliség aránya uniós szinten 18,6 %, és továbbra is magasabb, mint 2008-ban volt; mivel az Európai Alapítvány az Élet- és Munkakörülmények Javításáért (Eurofound) szerint a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalok (NEET-fiatalok) a becslések szerint évente 153 milliárd EUR-ba kerülnek az EU-nak, míg az ifjúsági garancia létrehozásának teljes becsült költsége 21 milliárd EUR; mivel jelenleg 2 milliárd EUR van elkülönítve az ifjúsági garanciára a 2017–2020 közötti időszakra;

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0464.

² Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0432.

³ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0078.

- F. mivel az új munkaformák megjelenésével és elterjedésével – beleértve a platformalapú munkavégzést és az önfoglalkoztatást is – szükségessé válik a hagyományosan a teljes munkaidőben és határozatlan idejű szerződéssel dolgozók fedezésére kialakított szociális védelem korszerűsítése és kiigazítása;
- G. mivel a tagállamokban a növekvő foglalkoztatási ráta a foglalkoztatás atipikus, bizonytalan és nem formális típusainak szélesebb körű elterjedésével párosult, többek között nulla órás szerződésekkel, a társadalmi párbeszéd gyengülésével, valamint egyes tagállamokban a kollektív tárgyalások decentralizálódásával, amely negatív hatást gyakorolt a munkavállalói jogokra;
- H. mivel a legbizonytalanabb munkahelyek azok, ahol a munkavállalók nem tudják érvényesíteni jogaikat, ahol hiányzik a társadalombiztosítási védelem, veszélyben van egészségük és biztonságuk, és a munka nem biztosít számukra elegendő jövedelmet a tisztességes megélhetéshez; mivel a bizonytalanságérzés a bizonytalan foglalkoztatás másik kulcsfontosságú eleme és magában foglalja a munkahely bizonytalanságát, az elégtelen jövedelmet, az elbocsátás elleni védelem hiányát, az ismeretlen időtartamú foglalkoztatást és a jövőbeni foglalkoztatás bizonytalanságát;
- I. mivel – habár a jövedelmi egyenlőtlenség 2017-ben enyhén csökkent az Európai Unióban – az aktív keresők szegénysége még mindig elfogadhatatlanul magas, és a munkaviszonnyal rendelkezők 9,6%-át érinti, köztük főleg a nőket;
- J. mivel a szegénység vagy a társadalmi kirekesztettség kockázatának kitettek aránya 22,5%, és bár ez a válság előtti idők szintje alatt van, még távolról sem értük el az Európa 2020 azon kiemelt célját, hogy a szegénység vagy a társadalmi kirekesztettség kockázatának kitettek száma 20 millió alá csökkenjen; mivel a szegénység vagy a társadalmi kirekesztettség kockázatának kitett gyermekek aránya tovább csökken, de még mindig elfogadhatatlanul magas; mivel a szegénység vagy a társadalmi kirekesztettség kockázatának kitettek aránya az egyedülálló szülők által nevelt gyermekek körében az összes gyermek körében mért átlag kétszerese; mivel az egyenlőtlenség magas szintje csökkenti a gazdaság teljesítményét és a fenntartható növekedés potenciálját;
- K. mivel a globalizáció a gazdasági növekedés motorja, ám a haszna egyenlőtlenül oszlik meg mind a tagállamok között, mind a tagállamokon belül; mivel az európai növekedési modell befogadó jellegét felül kell vizsgálni és meg kell erősíteni, különösen a társadalmi és környezeti fenntarthatóság tekintetében;
- L. mivel az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) jelentése hangsúlyozza, hogy sürgősen fel kell lépni az éghajlatváltozás ellen, amely folyamat három éven belül visszafordíthatatlanná válhat; mivel ehhez költségvetést kell rendelkezésre bocsátani a kormányzás valamennyi szintjén (mind az állami, mind a magánberuházások tekintetében) az ipar, a közlekedés és az energiaágazat korszerűsítése és széntelenítése céljából;
- M. mivel az Európai Unió gazdasága most kezdi a folyamatos növekedés, a beruházások élénkülése, a fogyasztói kereslet növekedése és a megnövekedett munkahelyteremtés hatodik évét, és miközben a növekedési ráták euróövezeten belüli szórása most a legkisebb a gazdasági és monetáris unió történetében; mivel mindazonáltal sajnálatos, hogy a növekedés előnyei nem egyenlően oszlanak meg;

- N. mivel a háztartások jövedelme a GDP-nél lassabban emelkedett, és ez kérdéseket vet fel az elmúlt időszak növekedésének befogadó jellegével kapcsolatban;
- O. mivel a demográfiai változás és a várható élettartam növekedése igen jelentős fenntarthatósági és megfelelőségi kihívások elé állítja a nyugdíj-, az egészségügyi és a tartós ápolási-gondozási rendszereket;
- P. mivel egy jól működő szociális párbeszéd az európai szociális piacgazdaság kulcseleme, amely erősíti a társadalmi kohéziót és csökkenti a társadalmi konfliktusokat, a munkavállalók, a munkáltatók és a kormányok érdekeit egyaránt szolgálva;
- Q. mivel az, hogy 2018-tól a szociális jogok európai pillérét is belefoglalták az európai szemeszterbe, segített előmozdítani a befogadó növekedést és foglalkoztatást, valamint csökkenteni a makrogazdasági egyensúlyhiányokat;
- R. mivel az európai szemeszternek hozzá kell járulnia a szociális jogok európai pillérének teljes megvalósításához annak érdekében, hogy biztosítsa a nők és a férfiak számára az egyenlő bánásmódot és az egyenlő esélyeket, valamint védje a nők és férfiak által végzett egyenlő munkáért járó egyenlő bérhez való jogot és a jó minőségű, megfizethető egészségügyi ellátáshoz való jogot;
- S. mivel a 80 millió fogyatékossgal élő európai, valamint számos csoport, többek között a marginalizált fiatalok és közösségek, a krónikus betegségben szenvedők és a kisebbségi közösségekben élők sajátos akadályokkal szembesülnek a foglalkoztatáshoz való hozzáférés tekintetében, és nagyobb mértékben fenyegeti őket a szegénység és a társadalmi kirekesztettség kockázata; mivel a civil társadalmi szervezetek elengedhetetlenül hozzájárulnak a társadalmi befogadás érdekében nyújtott szolgáltatásokhoz, valamint a szakpolitikai döntéshozatalban való képviselői biztositásához;
- T. mivel a tartósan fennálló egészségügyi egyenlőtlenségek és a krónikus betegségek növekvő terhe Uniós-szerte a korai halálozás magas arányához vezet, miközben hatással van a munkaerőre, a termelékenységre és a jóléti rendszerekre is;
- U. mivel a nemek közötti egyenlőség elve az EU egyik alapértéke, amelyet az Európai Unió működéséről szóló szerződés 8. és 19. cikke is rögzít, amelyek megállapítják az egyenlőtlenségek kiküszöbölésére, a nemek közötti egyenlőség előmozdítására és a nemi alapon történő megkülönböztetés leküzdésére, valamint a nemek közötti egyenlőség valamennyi uniós politikába és tevékenységbe való beépítésének biztositására vonatkozó kötelezettséget;
- V. mivel a nők foglalkoztatási rátája 2017-ben 66,5% volt, a nemek közötti foglalkoztatási különbség 12%-kal mégis jelentős maradt, ahogyan a nemek közötti bérkülönbség is, és ennek következtében a nyugdíjak terén a nemek között fennálló egyenlőtlenség is; mivel több nő szenved szegénységben, mint férfi, és a nők nagyobb mértékben ki vannak téve a társadalmi kirekesztettség kockázatának idős korukban, a nemek közötti egyenlőtlenségek egész életük során történő felhalmozódása miatt csaknem 40%-kal kevesebb nyugdíjat kapnak, és ez kihívást jelent sok nő és a társadalom számára; mivel a férfiak és a nők munkaerőpiacon való egyenlő részvételét megkönnyítheti a megfizethető és jó minőségű gondozási szolgáltatásokhoz való hozzáférés;

- W. mivel a nők döntéshozatali pozíciókban való nagyobb arányú jelenléte fokozná a nemek közötti egyenlőséget;
- X. mivel a házi vagy családtag gondozók a szegénység kockázatának jobban kitett személyek közé tartoznak mind a gondozás időszaka alatt, mind pedig a nyugdíjjogosultságuk érvényesítése idején; mivel a családtagjukat gondozók főként nők; mivel az EU-szerte nyújtott összes gondozás 80%-át nem fizetett házi gondozók végzik, akiknek 75%-a nő;
- Y. mivel a gondozói szolgáltatások minősége nagyon eltérő a tagállamokon belül és a tagállamok között, a magán- és az állami létesítmények, a vidéki és a városi területek és különböző korcsoportok között; mivel a közszolgáltatások – többek között az egészségügy, az oktatás és a lakhatás – terén végrehajtott csökkentések érintik a nőket, egyrészt közvetlenül mint felhasználókat és munkavállalókat, másrészt közvetetten, az alapvető közszolgáltatásoktól függő családtagoknak általuk nyújtott támogatáson keresztül;
- Z. mivel a nők nagyobb valószínűséggel szakítják meg szakmai pályafutásukat a családban rájuk váró feladatok miatt, és mivel gyakrabban fordul elő, hogy a nő szakítja meg karrierjét, hogy gondozhassa gyermekét vagy egy beteg hozzátartozót; mivel a nőkre háruló feladatok akadályozhatják szakmai pályafutásukat; mivel jelenleg is tart a vita a munka és a magánélet közötti egyensúlyról;
- AA. mivel jelentős előrehaladás történt a korai iskolaelhagyók arányának 10%-ra szorítására irányuló 2020-as kiemelt cél felé, valamint a 40%-os felsőoktatási részvételi arány elérésének célja tekintetében, azonban az egyes tagállamok között még mindig nagy eltérések mutatkoznak; mivel a tagállamokat ösztönözni kell a szakképzés hozzáférhetőségének és társadalmi elfogadottságának növelésére, biztosítva ugyanakkor, hogy a felsőfokú oktatás minősége továbbra is elsődleges szempont maradjon a 2020-ra kitűzött kiemelt célok elérésében;
- AB. mivel a digitális korban a digitális készségek elengedhetetlenek valamennyi személyes vagy szakmai feladat ellátásához, és az EU-ban a felnőttek több mint 40%-a mégsem rendelkezik alapvető digitális készségekkel; mivel 60 millió felnőtt nem rendelkezik alapvető írás-olvasási és számolási készségekkel; mivel 12,9%-os különbség figyelhető meg a nemek között az alapvető készségeket meghaladó készségek mérésekor;
- AC. mivel az alacsonyán képzett és az idősebb munkavállalók sokkal kisebb valószínűséggel vesznek részt átképzési és képzési programokban; mivel a mikro-, kis- és középvállalkozások (mkkv-k) gyakran nem rendelkeznek elég erőforrással ahhoz, hogy alkalmazottaik számára képzéseket és átképzéseket szervezzenek;
- AD. mivel a lakhatásból való kirekesztettség, a hajléktalanság és a megfizethető lakhatás sok tagállamban jelentős kihívást jelent, közülük nem kevesebb mint tízben az európai átlag fölötti zsúfoltsági rátát regisztráltak; mivel az európaiak számára a lakhatás jelenti a legnagyobb kiadást, és mivel a lakhatás ára a legtöbb tagállamban gyorsabban nő, mint a jövedelem; mivel az egyenlőtlenség és a lakhatásból való kirekesztettség kölcsönösen erősítik egymást, és különösen a nők, a gyermekek és a migráns háttérű személyek kiszolgáltatottabbak a lakhatásból való kirekesztettségnek és a hajléktalanságnak;

- AE. mivel a hosszú távú kihívások – így a népesség elöregedése, a digitalizáció és annak a munka világára gyakorolt hatásai, az éghajlatváltozás és a természeti erőforrások fenntarthatatlan használata – továbbra is sürgetőek;
1. elismeri a szociális eredménytáblával kapcsolatos előrelépéseket, de megjegyzi, hogy a legtöbb tagállam legalább egy teljesítménymutató tekintetében kihívásokkal küzd, és hogy az értékelések 10%-a „kritikus helyzetre” utal;
  2. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió szociális céljai és kötelezettségvállalásai ugyanolyan fontosak, mint a gazdasági céljai; hangsúlyozza, hogy nemcsak a gazdasági növekedés és konvergencia biztosítása érdekében kell beruházni a társadalmi fejlődésbe, hanem önmagukban is célkitűzésként kell kezelni az ilyen irányú beruházásokat; üdvözli a szociális pillér jelentőségének és annak elismerését, hogy meg kell erősíteni az EU szociális dimenzióját, valamint választ kell adni a régiókon belül és a régiók között kialakult egyenlőtlenségekre; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a szociális jogokat a szociális jogok európai pillérének (EPSR) oly módon történő végrehajtása révén, hogy az az EU számára valódi szociális dimenziót hozzon létre, többek között a közelmúltbeli tanulmányok¹ tudomásulvétele és a kulcsfontosságú foglalkoztatási és szociális mutatók eredménytáblája politikai láthatóságának és hatásának javítása révén, teljesítve ugyanakkor valamennyi országspecifikus ajánlást, beleértve azokat is, amelyek egy olyan unióvá való átalakulást szolgáló fellépésekre irányulnak, amely társadalmi, gazdasági és környezeti szempontból fenntarthatóbb; felhívja a Bizottságot, hogy használja a szociális jogok európai pillérének 20 elvét eredményjelzőként az országok a tekintetben elért sikerének értékeléséhez, hogy mennyire tudták beépíteni gazdaságpolitikájukba a szociális pillér iránti elkötelezettségüket, valamint erősítse meg a szociális helyzet figyelemmel kísérésére szolgáló kapacitását;
  3. felszólít arra, hogy az európai szemeszter teljes mértékben kötelezze el magát a szociális jogok európai pillére mellett, hangsúlyozva a nők és a férfiak közötti egyenlő bánásmódot és esélyegyenlőséget, az egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazáshoz való jogot, valamint a magas színvonalú, megfizethető gondozási szolgáltatásokhoz való jogot;
  4. rámutat, hogy egyes tagállamok olyan strukturális problémákkal néznek szembe a munkaerőpiacon, mint az alacsony részvételi arány, a munkaerőpiac szegmentációja, valamint a készségek és a képesítések terén a kereslet és a kínálat közötti eltérés (strukturális munkaerőhiány); megállapítja, hogy egyre nagyobb szükség van az inaktív munkaerő, többek között a migránsok munkaerőpiaci beilleszkedését vagy visszailleszkedését célzó eredményes intézkedésekre;
  5. nagyobb következetességet szorgalmaz az európai szemeszteren belül, többek között az együttes foglalkoztatási jelentésben szereplő kiemelt kérdések éves növekedési jelentésben és az országspecifikus ajánlásokban való megfelelő figyelembevételének, valamint a prioritások egyik évről a másikra való fenntartásának biztosítását, kivéve, ha azokat megoldottnak tekintik;

---

¹ Lásd az OECD („Összességében: Miért előnyös mindenkinek a kisebb egyenlőtlenség”, 2015) és az IMF („A jövedelmi egyenlőtlenség okai és következményei”, 2015. június) jelentéseit.

6. megjegyzi, hogy az előrejelzések szerint a tagállamok gazdaságainak növekedése lassuló ütemben, de folytatódik; kiemeli az infrastrukturális befektetési szakadék áthidalásának szükségességét a kutatás és az innováció terén, többek között a szociális, az egészségügyi és a gondozási szolgáltatásokat illetően, valamint az egészségfejlesztés és a betegségmegelőzés, továbbá a méltányos, energiahatékony lakhatás és az emberi tőke vonatkozásában; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy maximalizálják erőfeszítéseiket a megfizethető, hozzáférhető és célzott magas színvonalú oktatás és képzés megteremtésére, a továbbképzési és az átképzési intézkedések megerősítésére – beleértve a digitális és transzverzális készségek oktatását is –, valamint az egész életen át tartó tanulás és készségfejlesztés támogatására; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy külön intézkedéseket vezessenek be a nőkre és a lányokra vonatkozóan, akik még mindig alulreprezentáltak a digitális ágazatban, valamint a természettudományok, a technológia, a műszaki tudományok és a matematika (STEM) területén, továbbá hogy erősítsék meg a tanárok és oktatók kezdeti képzését és folyamatos szakmai fejlődését; felkéri a tagállamokat, hogy erősítsék a szakoktatási és szakképzési rendszereiket, a tanulószereződéses gyakorlati képzést, a valóságalapú tanulást, valamint igazítsák azokat nagyobb mértékben a munkaerőpiac jelenlegi és várható igényeihez; rámutat továbbá az informális tanulási környezetekben szerzett készségek és kompetenciák fontosságára, és felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre különösen az önkéntes tevékenységek keretében szerzett informális készségekre vonatkozó jóváhagyási rendszereket;
7. osztja a Bizottság azon véleményét, miszerint a jelenlegi gazdasági növekedésnek az európai ipar, közlekedés és energiarendszerek széntelenítésére irányuló beruházások előrehozását kell eredményeznie; ezért felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy megfelelő és hozzáférhető képzést biztosítsanak a megfelelő készségekre vonatkozóan, ideértve többek között a vállalkozások számára a munkaerő képzésére, átképzésére és szakmai készségeinek fejlesztésére nyújtott támogatást, valamint az oktatási és képzési rendszerek kiigazítását;
8. megjegyzi, hogy a növekedés hiánya és a strukturális hiányosságok miatt – amelyek nagymértékben az eredménytelen és sok esetben merev munkaerőpiaci szabályozási keretektől származnak – egyes tagállamokban továbbra is nagyarányú a munkanélküliség;
9. megjegyzi, hogy a javulás ellenére jelentős különbségek vannak a tagállamok és a régiók között a gazdasági fellendülés és fejlődés tekintetében a számos tagállamban már korábban fennálló strukturális hiányosságok miatt, többek között a foglalkoztatás és a termelékenység területén; e tekintetben úgy véli, hogy az Unió-szerte megvalósítandó fokozatos konvergenciának kezelnie kell a tagállamokon belüli eltéréseket is, mert a regionális egyenlőtlenségek hatással vannak az európai növekedési lehetőségekre, mivel sok szakpolitika és szolgáltatás regionális szinten valósul meg;
10. úgy ítéli meg, hogy amellett, hogy iránymutatásként használják a szakpolitikai ajánlásokhoz, a szociális pillérhez csatolt eredménytáblát mintaként kell használni az egyes országok teljesítményének hasonló elemzéséhez a környezetvédelmi és az éghajlatváltozási szakpolitikát illetően, hogy azokat hasonlóan szigorúan lehessen értékelni;
11. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alaposan vizsgálják meg az aktív keresők szegénységének problémáját, és mind uniós, mind pedig tagállami szinten javasoljanak megoldásokat ennek a kifejezetten alattomos problémának az elhárítására; véleménye szerint azonnali és koordinált intézkedést kell tenni e tendencia megfordítása érdekében,

amely azzal fenyeget, hogy megbontja a társadalmi kohéziót és a generációk közötti szolidaritást; a csökkenő tendencia ellenére ismételten hangot ad aggodalmának a szegénység és a társadalmi kirekesztettség kockázatának kitettek magas számával kapcsolatban; különösen aggódik a gyermekszegénység, a vidéki szegénység és az időskori szegénység magas aránya miatt, melyek sokkal több nőt érintenek, mint férfit; kéri, hogy a Bizottság és a tagállamok fogadjanak el minden szükséges intézkedést a szegénység – különösen a gyermekszegénység – jelentős mértékű csökkentésére; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ismerjék el jobban a nem kormányzati szervezetek, a szegénység elleni küzdelem és a társadalmi befogadás területén tevékenykedő szervezetek és maguk a szegénységben élő emberek munkáját és szakértelmét, ösztönözve őket a bevált gyakorlatok megosztásában való részvételre; rámutat, hogy a nagyfokú egyenlőtlenségek csökkentik a gazdaság teljesítményét, valamint a fenntartható és befogadó növekedés lehetőségeit;

12. emlékeztet arra, hogy a méltányos bérezés nemcsak a társadalmi kohézió, hanem az erős gazdaság és a termelékeny munkaerő szempontjából is fontos; felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket a munkahelyek minőségének javítása és a bérszóródás csökkentése érdekében, többek között a bérszínvonal emelésével adott esetben a minimálbér tisztességes mértékűre növelése révén; ezzel összefüggésben olyan szakpolitikai intézkedéseket szorgalmaz, amelyek tiszteletben tartják, előmozdítják és megerősítik a kollektív tárgyalásokat és a munkavállalók pozícióját a bérmegállapítási rendszerekben, mivel ez fontos szerepet játszik a munkakörülmények magas szintű normájának elérésében; úgy véli, hogy mindezt meg kell tenni az aggregált kereslet és a gazdasági fellendülés támogatása, a bérezésben megnyilvánuló egyenlőtlenségek csökkentése és az aktív keresők szegénysége elleni küzdelem érdekében; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy az uniós jogszabályoknak és szakpolitikáknak tiszteletben kell tartaniuk a szakszervezetek jogait és szabadságát, meg kell felelniük a kollektív szerződéseknak, és biztosítani kell a munkavállalókkal szembeni egyenlő bánásmódot;
13. hangsúlyozza, hogy míg az uniós munkanélküliségi ráták hosszú idő óta a legalacsonyabb mértékűek, az Unióban 2018-ban 2,2%-os volt a betöltendő álláshelyek aránya, ami növekedést jelent a 2017. évi 1,9%-hoz képest; aggodalommal jegyzi meg, hogy jelentős strukturális munkaerőhiány mutatkozik; emlékeztet arra, hogy a tagállamok szerepe a minőségi oktatáshoz és szakképzéshez való hozzáférés garantálása; felkéri a tagállamokat, hogy helyezték előtérbe a közberuházásokat annak biztosítása érdekében, hogy mindenki élvezhesse a színvonalas és befogadó oktatáshoz és képzéshez való jogát; úgy véli, hogy a pályaorientációba és képzésbe való beruházás a fenntartható és befogadó növekedés motorja lehet; hangsúlyozza, hogy a versenyképes uniós munkaerőpiac létrehozásának előfeltétele a készségek és képesítések hozzáigazítása a munkalehetőségekhez, és ezt az oktatási rendszerek és a vállalkozások és szakszervezetek közötti szorosabb együttműködés révén kell megvalósítani, például a duális képzés, a tanulószerveződéses gyakorlati képzés, valamint a munkaalapú és a valóságalapú tanulás előmozdításával az oktatás valamennyi formájában és szintjén, többek között a felsőoktatásban is;
14. felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is támogassa a foglalkoztatási mobilitás portálját, az EURES-t és más olyan programokat, amelyek elősegítik a tanulmányi és képzési mobilitást; megjegyzi, hogy a képesítések kölcsönös elismerése növeli a foglalkoztatási lehetőségeket, különösen azokban az országokban, ahol magas a betöltetlen álláshelyek aránya;

15. kiemeli, hogy az egyenlőtlenségek, a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem egyik kulcsfontosságú tényezője, hogy a tartósan munkanélkülieket személyre szabott intézkedések révén integrálják, ami végül hozzájárul a nemzeti szociális biztonsági rendszerek fenntarthatóságához; ezzel összefüggésben a munkaerőpiacon szükséges készségek fejlesztésére, valamint a foglalkoztathatósági cél elérése érdekében a gyakorlatorientált képzés arányának jelentős növelésére irányuló erőfeszítések fokozását kéri; úgy véli, hogy figyelembe kell venni ezeknek a polgároknak a szociális helyzetét és különösen az elegendő jövedelemmel, megfelelő lakhatással, tömegközlekedéssel, egészségügyi ellátással és gyermekgondozással kapcsolatos igényeiket, valamint hogy szorosabban figyelemmel kell kísérni európai szinten a nemzeti szinten végrehajtott szakpolitikákat;
16. felkéri a tagállamokat annak biztosítására, hogy a NEET-fiatalok, ideértve a fogyatékossgal élőket és az összetett szükségletekkel rendelkezőket is, az Európai Bizottság és az Európai Számvevőszék ajánlásaival összhangban élhessenek az ifjúsági garancia lehetőségével, és az hasznukra váljon; hangsúlyozza, hogy orvosolni kell az ajánlatok minőségével és a program hatókörével kapcsolatos jelenlegi hiányosságokat; úgy véli, hogy további erőfeszítéseket kell tenni a minőségi előírások meghatározására, folyamatos és megnövelt pénzügyi támogatás nyújtására az uniós finanszírozási eszközök és a nemzeti költségvetések révén, valamint biztosítani kell a fiatalok és az ifjúsági szervezetek érdemi bevonását az ifjúsági garancia keretébe tartozó intézkedések kialakításába, végrehajtásába és nyomon követésébe; hangsúlyozza, hogy el kell ismerni, hogy az életkori kritériumok miatt azok közül, akik fiatalon munkanélküliek voltak vagy akiket alacsonyabb szintű beosztásban foglalkoztattak, sokan nem vehetnek részt azokban az intézkedésekben, amelyek kifejezetten a fiatal munkavállalókra irányulnak, ezért készségeik naprakésszé tételéhez megfelelő lehetőségekre van szükségük; hangsúlyozza, hogy a szegénység elkerülésének kulcsa az oktatás; úgy véli, hogy alapvető fontosságú, hogy az oktatási intézményekben fokozott mértékben oktassák az alapvető digitális készségeket, például a digitális média használatát és a programozási alapismereteket; ezzel kapcsolatban hangsúlyozza az oktatási intézmények megfelelő digitális infrastruktúrával való műszaki felszereltségének szükségességét; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy további késedelem nélkül határozottan vezessék be a duális képzési rendszert, amely az EU-ban vezető modellként szolgál, miközben elismeri, hogy azt a tagállamok saját rendszereihez kell igazítani;
17. hangsúlyozza, hogy nyomon kell követni a teljes népességen belül a 15 és 24 év közötti NEET-fiatalok arányát, valamint más kiegészítő mutatókat, és elsősorban a fiatal nőkre és lányokra kell összpontosítani, mivel nagy különbség van a nemek között, ami a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalok arányát illeti;
18. megjegyzi, hogy az EU változatlanul strukturális problémákkal küzd, amelyeket meg kell oldani; hangsúlyozza, hogy alapvetően szükséges a belföldi keresletet fellendítése az állami és magánberuházások, az egyenlőtlenségeket csökkentő, társadalmilag és gazdaságilag kiegyensúlyozott strukturális reformok, a színvonalas és befogadó munkahelyek, a fenntartható fejlődés, a szociális beruházások és a felelős költségvetési konszolidáció előmozdításával, ezzel hozzájárulva a nagyobb kohézió és felfelé irányuló szociális konvergencia felé mutató kedvező pálya biztosításához a vállalkozások és az állami szolgálatok számára, több színvonalas munkahely létrehozása, és emellett a társadalmi és gazdasági dimenziók egyensúlyba hozása céljából; hangsúlyozza, hogy e prioritások csak úgy érhetők el, ha közös stratégiaként kiemelt figyelmet kap a humán tőkébe való beruházás;

19. kiemeli, hogy a szociálisan felelős reformoknak a szolidaritásra, az integrációra, a társadalmi igazságosságra és a javak igazságos elosztására kell épülniük, így egy olyan modellt létrehozva, amely gondoskodik az egyenlőségről és a szociális védelemről, óvja a kiszolgáltatott csoportokat és javítja az összes polgár életszínvonalát; hangsúlyozza továbbá azt is, hogy az Unió gazdaságpolitikájának újra a szociális piacgazdaságot kell előtérbe helyeznie;
20. felszólítja a Bizottságot, hogy végezze el a strukturális reformok nemi szempontú hatásvizsgálatát;
21. felkéri a Bizottságot és az összes tagállamot, hogy kezdeményezzék és/vagy erősítsék az új munkaformák szabályozását; ezzel összefüggésben aggodalmát fejezi ki az atipikus munkavállalók és önfoglalkoztatottak társadalombiztosítási fedezettségével kapcsolatban, akik gyakran nem rendelkeznek teljes hozzáféréssel a szociális védelmi rendszerekhez; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki és támogassanak olyan intézkedéseket, amelyek bizonyítottan hatékonyan csökkentik a be nem jelentett munkavégzést, lehetővé téve a háztartási alkalmazottak és gondozók munkavállalói jogainak elismerését és javítva a munkakörülményeket; felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy tiltsák be a nulla órás szerződéseket;
22. felkéri a tagállamokat, hogy az állami foglalkoztatási szolgálatokkal, a szociális partnerekkel és más érdekelt felekkel – többek között adott esetben a civil társadalommal – folytatott szoros együttműködés keretében növeljék az aktív munkaerőpiaci politikák hatókörét és hatékonyságát, többek között eredményorientáltabbá téve őket;
23. hangsúlyozza a jóléti rendszerek automatikus stabilizációs képességének jelentőségét, mellyel felfoghatják a külső tényezők, például a recesszió okozta társadalmi lökéshullámokat; felszólítja ezért a tagállamokat, hogy vezessenek be szakpolitikai intézkedéseket a foglalkoztatás biztonságának helyreállítására megelőző védelem biztosításával, többek között elbocsátások esetén; továbbá felszólítja a tagállamokat, hogy – az ILO szociális védelmi minimumot meghatározó 202. számú ajánlásának megfelelően – biztosítsák és növeljék a szociális védelmi rendszerekbe való beruházásokat, hogy garantálják azok teljesítőképességét a szegénység és az egyenlőtlenségek leküzdése és megelőzése terén, biztosítva eközben e rendszerek fenntarthatóságát;
24. felszólítja az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy olyan módon fokozzák a fogyatékosággal élők jobb munkaerőpiaci befogadására irányuló erőfeszítéseiket, hogy megszüntetik a jogi akadályokat, ösztönzőket teremtenek a foglalkoztatásukhoz és akadálymentessé teszik a munkahelyeket, az új segítő technológiák használatának fokozásával, például a kommunikáció és a mobilitás fogyatékosággal élő személyek számára való lehetővé tétele érdekében; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák a munkaerőpiacról leginkább kiszorult csoportok – például a gyermeküket egyedül nevelő szülők, a házi gondozók, a tartós betegséggel, fogyatékosággal, egészségi problémákkal vagy összetett krónikus betegségekkel küzdő személyek, a migránsok és a menekültek, valamint az etnikai és vallási kisebbségekhez tartozó személyek – további munkaerőpiaci befogadására irányuló erőfeszítéseiket; felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák a munkavállalók képzettségének növelésére és a színvonalas foglalkoztatáshoz vezető tisztességes munkahelyek előmozdítására irányuló erőfeszítéseiket;

25. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a román integrációjával kapcsolatos valamennyi intézkedés legyen összhangban az elfogadott nemzeti romaintegrációs stratégiák általános elveivel;
26. megállapítja, hogy a mikro-, kis- és középvállalkozások (mkkv-k) rendkívül fontosak Európában a fenntartható és befogadó fejlődés, a gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés szempontjából; további támogatást kér az mkkv-k számára, hogy megfelelő képzéseket tudjanak szervezni munkavállalók számára; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a politikai döntéshozatal során nagyobb mértékben és jobban vegyék figyelembe az mkkv-k érdekeit azzal, hogy a munkahelyteremtés érdekében megfelelő szabályozási keretet hoznak létre a vállalkozások, így a kis- és mikrovállalkozások számára, például intelligens szabályozás végrehajtása révén;
27. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a – többek között a digitális gazdaságban is érvényesülő – igazságosabb adózás biztosítása érdekében, mivel ez a kedvezőbb befogadás előmozdításának előfeltétele;
28. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az éves növekedési jelentésben ilyen kevés figyelmet kapott a munka és a magánélet közötti egyensúly; felkéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy tegyenek meg minden szükséges intézkedést a munka és a magánélet egyensúlyának megteremtése, valamint a nemek közötti egyenlőség támogatása érdekében; felhív a hozzáférhető és megfizethető, magas színvonalú, az élet minden szakaszára vonatkozó gondozási, a gyermekgondozási és a kisgyermekkorai nevelési szolgáltatások fejlesztésére, továbbra is törekedve a 2002-es barcelonai gyermekgondozási célok elérésére, valamint olyan jogszabályok biztosítására, amelyek előmozdítják a rugalmas munkafeltételeket; kéri a házi gondozók elismerését, valamint munkakörülményeik javítását, továbbá a családtag gondozók fontos munkájának megfelelő támogatását és elismerését, akik az EU-ban a gondozási feladatok nagyobb részét ellátják, azáltal, hogy például nyugdíjat és szociális biztonsági fedezettséget nyújtanak számukra, valamint elismerik képzésüket és készségeiket; felszólít a rugalmas munkafeltételek előmozdítására és kedvező anyasági, apasági, szülői és gondozói szabadság alkalmazására; felismeri, hogy ez a probléma sokrétű válaszintézkedést igényel, és felkéri a tagállamokat, hogy sürgős problémaként kezeljék ezt a kérdést; határozottan az a véleménye, hogy a szülők és az ápolást-gondozást végzők vonatkozásában a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtéséről szóló irányelv elfogadása szükséges lépés a munka és a magánélet közötti egyensúly javítása érdekében;
29. felszólítja a tagállamokat, hogy a megfelelő ágazatokban és vállalkozásokban javítsák a nemek közötti egyenlőséget, egyúttal fordítsanak külön figyelmet a fogyatékossgal élő nőkre, mivel ők különösen kiszolgáltatott helyzetben vannak a munkaerőpiacon.
30. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a munkaerőpiac EU-szerte függőleges és vízszintes irányban is szegregált, hogy a férfiak és a nők között különbségek tapasztalhatók a bérek és a nyugdíjak terén, és hogy kevés nő vesz részt a döntéshozatalban; hangsúlyozza, hogy a nők foglalkoztatási aránya még mindig alacsonyabb, mint a férfiaké; hangsúlyozza továbbá, hogy a foglalkoztatási arányon belüli fenti eltérés különösen érzékelhető az ápolási feladatokat ellátó anyák és nők körében;
31. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a nemek közötti tartós különbségek kezelésére vonatkozó minőségi célok és intézkedések bevezetése révén biztosítsák a

nemek közötti egyenlőség szempontjának fokozott érvényesítését az országspecifikus ajánlások, a stabilitási és konvergencia programok és a nemzeti reformprogramok kidolgozásakor, és módszeresen alkalmazzák a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés elvét;

32. felszólítja a tagállamokat, hogy nemzeti reformprogramjaikban állapítsanak meg konkrét mennyiségi célokat általában a nők foglalkoztatására;
33. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a 2020-as stratégiába illesszék be a nemek közötti egyenlőség pillérét, valamint a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó átfogó célkitűzést;
34. felszólítja a Bizottságot, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó mutatót építse be az európai szemeszternek a foglalkoztatási és szociális célok terén tett előrehaladás nyomon követésére szolgáló eszközei közé;
35. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kövessék nyomon a nők munkaerőpiaci részvételét; kéri továbbá a tagállamokat, hogy hárítsák el a nők vezetőtestületi tagságáról szóló irányelv útjában álló akadályokat;
36. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy minden akadályt hárítsanak el a nők munkaerőpiaci részvétele elől, és számolják fel az adóügyi rendelkezések minden nemi alapú részrehajlását és más olyan ösztönzőket, amelyek állandósítják az egyenlőtlen nemi szerepeket;
37. olyan politikákat kér, amelyek a nők körében támogatják a vállalkozást, hozzáférést biztosítanak számukra a finanszírozási és üzleti lehetőségekhez azáltal, hogy személyre szabott képzést kínálnak számukra, és a munka és a magánélet közötti méltányos egyensúlyt biztosító intézkedéseket vezetnek be;
38. kiemeli, hogy a nemek közötti megkülönböztetés problémája továbbra is fennáll, amire bizonyíték a nemek közötti bérkülönbség (a férfi munkavállalók egy órára jutó átlagos bruttó keresete körülbelül 16%-kal magasabb, mint a női munkavállalóké), valamint a 37%-os nyugdíjkülönbség; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőtlenség legfontosabb mutatója, a nyugdíjak közötti különbség a nők jól fizetett ágazatokban való alulreprezentáltságából, a munkaerőpiaci megkülönböztetésből, a részmunkaidős foglalkoztatásban alkalmazott nők magas arányából, továbbá abból adódik, hogy nem áll rendelkezésre megfelelő mechanizmus a családi és a munkával kapcsolatos kötelezettségek férfiak és nők közötti összeegyeztetésére;
39. emlékeztet arra, hogy a népesség korösszetételének változása és a várható élettartam növekedése a fenntartható és megfelelő összegű nyugdíjak biztosítása érdekében szükségessé teszi a nyugdíjrendszerek kiigazítását és egyes tagállamokban megfelelő reformok végrehajtását; megismétli arra irányuló felhívását, hogy a nyugdíjrendszeren belüli gondozási jóváírásokkal kompenzálják a nők és a férfiak gyermekgondozási és hosszú távú gondozási kötelezettségek miatt elveszített járulékait, ezáltal csökkentve a nyugdíjak terén a nemek között tapasztalható különbséget és biztosítva a nemzedékek közötti méltányosságot; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy a szociális partnerekkel és a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó szervezetekkel együttműködve határozzanak meg és hajtsanak végre olyan politikákat, amelyek megszüntetik a nemek között a bérek és nyugdíjak terén fennálló egyenlőtlenséget; felszólítja a tagállamokat, hogy ezen erőfeszítéseket kiegészítendő rendszeresen

végezzék el a fizetések felmérését; emlékezteti az Európai Tanácsot, hogy fontolja meg a nemek közötti egyenlőségről szóló éves jelentések felhasználását a nemek közötti egyenlőség jobb érvényesítésére az európai szemeszterrel összefüggésében;

40. rámutat, hogy a szolidaritáson alapuló és megfelelő állami és öregségi nyugdíjhoz való egyetemes hozzáférést mindenki számára biztosítani kell; elismeri azokat a kihívásokat, amelyekkel a tagállamoknak szembe kell nézniük a nyugdíjrendszerek fenntarthatóságának erősítése terén, de hangsúlyozza e rendszerekben a szolidaritás védelmének fontosságát; úgy véli, hogy a fenntartható, biztonságos és megfelelő nyugdíjak férfiak és nők számára történő biztosításának legjobb módja az általános foglalkoztatási ráta növelése és több színvonalas munkahely létrehozása minden életkorban a munka- és foglalkoztatási feltételek javításával, és a szükséges kiegészítő állami kiadások engedélyezése; úgy véli, hogy a nyugdíjrendszerek reformjának többek között a tényleges nyugdíjkorhatárra kellene összpontosítania, és tükröznie kellene a munkaerőpiaci tendenciákat, a születési rátákat, az egészségügy helyzetét és a jólét mértékét, a munkafeltételeket és a gazdasági függőségi rátát is; úgy véli, hogy e reformoknak figyelembe kell venniük a munkavállalók millióinak – különösen a nők, a fiatalok, az önálló vállalkozók – helyzetét Európában, akik a bizonytalan és atipikus foglalkoztatás, az önhibán kívüli munkanélküliség és a csökkenő munkaidő következményeitől szenvednek;
41. megjegyzi, hogy a szociális és egészségügyi szolgáltatások elengedhetetlenek a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem támogatásához, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak beruházási és költségvetési mozgásteret e szolgáltatások fejlesztéséhez, annak biztosítása érdekében, hogy azok megfizethetők, hozzáférhetők és magas színvonalúak legyenek;
42. sajnálatosnak tartja, hogy a lakhatási válságot nem sikerült a 2019. év legfontosabb politikai prioritásai közé emelni, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy jobban használják fel a szemesztert annak érdekében, hogy nyomon kövessék és támogassák a lakhatás megfizethetőségével és a hajléktalansággal mint alapvető problémákkal kapcsolatos előrelépéseket; felhívja a Bizottságot, hogy a jövedelmekre és életkörülményekre vonatkozó közösségi statisztika (EU-SILC) lakhatási költségekkel kapcsolatos túlterheltséget szemléltető mutatója első lépésként a szociális jogok európai pillérének 19. elvével összhangban kerüljön bele a szociális eredménytáblába; hangsúlyozza, hogy a fiatalok (15–29 évesek) zsúfoltsági rátája negatívan hat az oktatásra, a személyes és szakmai fejlődésre és az életminőségre; úgy véli, hogy elsőbbséget kell biztosítani a nem méltányos körülmények között élő fiatalok számára nyújtandó állami támogatásoknak;
43. úgy véli, hogy a kohéziós politika – mint az Európai Unió egyik fő beruházási politikája – megmutatta hatékonyságát a társadalmi kohézió növelése és az egyenlőtlenségek csökkentése területén; ösztönzi a tagállamokat, hogy teljes mértékben használják ki a szociális jogok európai pillérének megvalósítására rendelkezésre álló finanszírozási forrásokat;
44. ismételten felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamokat abban, hogy nagyobb mértékben használják fel a strukturális alapokat a gyermekeket, az időseket és más eltartottakat érintő gondozási struktúrákba és szolgáltatásokba való beruházásokhoz annak érdekében, hogy megkönnyítsék a nők munkaerőpiacra való visszatérését és biztosítsák a munka és a magánélet közötti egyensúlyt;

45. emlékeztet arra, hogy az éves növekedési jelentés számos szociális beruházási területet részesít előnyben, többek között az egészségügyet, a tartós ápolási-gondozási rendszereket és az állami lakásokat; hangsúlyozza, hogy az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság amellettt érvel, hogy a jól megtervezett, hatékony és eredményes, jövőorientált szociális beruházások számos pozitív hatást fejtenek ki;
46. felhívja a tagállamokat, a Bizottságot és az Európai Parlamentet, hogy ismerjék el jobban a nem kormányzati szervezetek szakértelmét a szociális területen és a szemeszter folyamata keretében törekedjenek az Európai Unióról szóló szerződés 11. cikkével összhangban párbeszéd folytatására a civil társadalommal;
47. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.